

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 86.

Anden Session.

29de Møde.

Fre dagen den 15de November.

(Forts.)

Eftberning (fortsat): Man sagde: Bogt Jer vel for at angribe, hvad der her har befaaet siden det 9de Aarhundrede, — jeg troer, at Striden om det 11te og det 9de Aarhundrede har Intet at betyde, thi man meente vist nok det Dieblif, da det christne Lys begyndte at skinne her — men jeg siger: Læg vel Mærke til, at det danske Folk existerede dengang som et mægtigt Folk, og at der er en Udviklingsperiode ogsaa for den Tid, at det var et Gjennemgangsled, og dersom jeg stiller en Mand bagved det Dieblif, da vi gif over fra Catholicismen til Protestantismen, vilde han da ikke have talt omtrent noget Lignende mod det protestantiske Kæftskab, som der her er blevet talt mod det borgerlige? Kunde der noget Dieblif have været ført et skjønnere, et kraftigere og et snildere Angreb mod den nye protestantiske Kirkes Kæftskab, end der her er gjort mod det Kæftskab, som vi troe er nødvendigt for at spare den nærværende Folkekirke alle de Dmygselfer, der følge af at skulle være en Evangskirke i nogen som helst Retning, en protestantisk Evangskirke? (Nei!) Det ærede Medlem ved Siden af mig (F. A. Hansen) er misforstået derover, men jeg troer vistnok, at, naar man nøie overveier, hvad her er blevet sagt, til Trods for de gjentagne Protestationer om, at man ønsker Religionsfrihed, saa kommer det dog ud til, at man ønsker kun en Religionsfrihed, som ikke kommer i Strid med de kirkelige Begrændsninger for Folkekirken, som man først vil have opstillet. Kirkelig Begrændsning for Folkekirken forekommer mig i en vis Maade at indeholde en Modsigelse; Ordet Folkekirke siger dog vel i det Væsentlige intet

Andet, end at det er den Kirke, hvortil den første Deel af Folket beklender sig, uden derfor at indeholde, at denne Kirke har visse beklendte Troesnormer. Den kan vel komme til at ud-danne sig saaledes, men det er dens egen Sag. Det, som for Dieblifket ligger Grundlovens Bestemmelser og Udviklingen i Folkekirken imellem, det er ikke Troeslærdomme, det er ikke Kirkens Eiendommelighed som aandelig Kirke, men det er aabenbart en særlig Udkomst, som er givet Folkekirken til en Understøttelse af Staten (Hør!). Det er deri Forskjellen ligger, saavidt jeg har kunnet fatte Grundloven, og saavidt jeg erindrer, hvad der blev sagt dengang, da Grundloven blev forhandlet. Det er deri Forskjellen ligger mellem Folkekirken og de Samfund, som kun nyde Anerkjendelse her; den ligger deri, at disse Samfund, skjøndt anerkjendte af Staten, ikke nyde Understøttelse af Staten, og at derimod Folkekirken foruden sin Anerkjendelse af Staten faaer en Understøttelse af den. Der er blevet sagt om denne Folkekirke, at det, som antydede, om jeg forstod det rigtig, i hvilken Maad den skulde udvikle sig, var, at den skulde sætte sig en Grændse, at den skulde udelukke de Personer, som ikke vilde anerkjende den, ikke underkaste sig dens Disciplin (Ja! Ja!). Ja! men læg vel Mærke til, at det er farligt at gjøre det for Staten; thi man veed ikke noget Dieblif, naar den Vedkommende træder ind igjen i den aandelige virkelige Kirke. Ud af Jeres Gudhuse, hvor I prædike og uddele Nadverens Sacramente, udelukke I Inngen; I tage imod hvem der saa end kommer, og deri gjøre I Ret; I ere her i Landet betalte for, at I skulle gjøre det; I skulle see ved Jeres Tolerance at vinde netop Folk for Kirken, og dersom I give Jer for tidlig i Strid med nogen som helst Mand i Landet, fordi han i et eller andet Punkt ikke nøi-